

Suva Planina

Zimski uspon na Suvu planinu, osamnaesti po redu, održao se ove godine 01. marta. Organizator ove akcije je PK Železničar iz Niša. Jedna grupa PK Grebena krenula je u petak u 17h. U toj grupi, spavači, bili su Branko, Rade, Rača, Nikola i Stefan. Oni su spavali u Domu kulture Gornja Studena. Sad koliko je ko mogao u svoj onoj gužvi spavati, druga je priča. Druga grupa, ranoranioci, krenula je u 4h iz Mladenovca. To su Mata, Romana, Sneža, Miloš i Jelena. Kod Bojaninih voda stigli smo nešto pre 7h. Spavači i ranoranioci su se tu ispozdravljali, proćaskali, razmenili doživljaje i nešto posle 7h krenuli ka vrhu. Tu su bili i Bugi i Komša koji su došli sa PK Jasenica. Iako je zvanično otvaranje bilo u 7h ispred Doma kulture Gornja Studena, mi smo krenuli preskočivši taj deo kako bi izbegli gužvu. Krenuli smo makadamskim putem do skretanja kod Ljubine česme i tu je krenulo uzbrdo. Uskom stazom kroz šumu izašli smo na prevoj poznat kao Devojački grob (1311 mnv). Odatle sa leve strane nalazi se Trem, a sa desne Sokolov kamen. Za razliku od prethodne dve, ove godine ni je bilo snega na stazi. Sneg je bio između stena, ali ne na stazi. Na putu do Trema ima više lažnih vrhova, pa se taj uspon može prilično odužiti. Stalno misliš da si blizu, kad ono još ima da se hoda. Najbolji pokazatelj da si blizu vrha je vetar. Kad postane neizdrživo hladno, tu si, na 1810 mnv, na Tremu. Pošto sam stigla poslednja na vrh, a kod mene je bila zastava, ostatak grupe je morao sačekati (svaka čast na izdržljivosti, društvo). Čim smo se slikali, grupa je krenula nazad. Ostala sam još malo da bih ukrala koji momenat te lepote. Dok stojim na Tremu stalno podsećam sebe da je sve to oko mene stvarno, jer takve slike obično mogu videti samo na televiziji. Savršena surova lepota prirode. Ipak, vetar polako pobeđuje, pa žurim nazad za grupom. Koristim priliku što nema snega da idem blizu ivice i uživam u prizorima ispred sebe. Neprekidna kolona upornih planinara ide ka vrhu. Ne znam koliko je bilo ove godine na

ovom usponu, ali prija kada vidiš toliko planinara . Kod Devojačkog groba u zavetrini napravili smo pauzu. Posle večanja, odlučili smo da Sokolov kamen ostavimo za neki drugi put. I d
obro je što je tako ispalo. Tek na povratku, hodajući kroz šumu, shvatila sam koliko sam umorna. Došli smo do kola, preobuli se, preobukli i oko 14h u Gornjoj Studenoj okrepili se čajem i pasuljem. Na putu kući, napravili smo pauzu u Niškoj banji, a onda nastavili dalje. Uz veliki trud nisam zaspala kako bih pravila društvo Mati koji je vozio. Za spavače ne znam, ali znam da ovaj ranoranilac kad je stigao kući skoro nije bolje spavao. Što se pređenih kilometara tiče, prešli smo 15km, a da mi je neko pričao da na zimskom usponu na Trem neće biti snega, ne bih mu verovala. Do sledećeg izveštaja pozdrav.

Pogledajte slike sa ove akcije

Suva Planina Foto Album

